

70 - හද පත්ලෙන් මගෙ

හද පත්ලෙන් මගෙ එයි උතුරා මේ
කතා සුවත අගතා
පවසම් රජුනට කවි බසින් මගේ
රවනේ යසට ගොතා
පත් හිඳෙකින් මෙන් දිවෙන් මගේ ඒ
සුරුවට ලියැවෙනවා සරුවට ලියැවෙනවා

රජසුනො බේ දෙවිසුරුණෝ
සදහට ඒ පවතින්නේ //

ඔබ වෙති අති රුබර සම්පතියෝ
මිනිස් සුතුන් අතරේ
ඔබ තොල් මතුපිට වගුරනු ලැබුයේ
පහත් වරම් ආසි
එහෙයින් ඔබ පිටු සදහට සුරිඳෝ
සෙත් ආසිරි පැතුවෝ සෙත් ආසිරි පැතුවෝ

කඩුව ඔබේ ඉණ වටු බැඳූ ගන්නේ
තෙද බලවතාණනේ
තෙද ඔදින් වැඩී, අසු පිටේ නැගී
යනු දියකුරු ගමනේ
ඇත්ත, දැහැමි බව, සැදුව සදහා
යනු දෙස් දෙන්න හිතා යනු දෙස් දෙන්න හිතා